ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਪਾਮੇਲਾ ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3688)

19 ਮਈ, 2020

[ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਸੀਅਤ - 20.05.2003 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਅਪੀਲੈਂਟ-ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 21.05.2006 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ। - ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਬਣਾਇਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਹਨ: ਏ) ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਅ) ਵਸੀਅਤ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ - ਸੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਡੀ) ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਨ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਅਸਮਾਨ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋ ਮੁੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਇਕ, ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ

ਦੂਜਾ, ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਰਚੁਅਲ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਜਾਇਦਾਦ/ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। - ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਅਤੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਵੀ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ - ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਟੈਸਟਟਰਿਕਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਤਣਾਅ ਹੈ। ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ - ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ .81 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰਤਾ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾ ਸੀ - ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਰਥ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਵਸੀਅਤ - ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨਾ - ਆਯੋਜਿਤ: ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਮਾਮੂਲੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ

ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੋਣ ਲੜਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੇਵਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਤਹਕਰਣ ਦੀ ਅੰਤਮ ਤਸੱਲੀ ਲਈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਹੋਲਡਃ 1. ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸੰਜਮ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਪਾਏ ਹਨ ਜੋ ਪਦਾਰਥਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਏ ਗਏ ਅਣਜਾਣ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨਃ (ਏ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਾਰਥੀ, ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; (ਬੀ) ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; (ਸੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; (ਡੀ) ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ; ਅਤੇ (ਈ) ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੂਰਕ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 27][422-ਬੀ-ਈ]

2. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ

ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਅਸਮਾਨ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਜਾਣੂ ਹੈ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਖਰੜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਹਿੱਸੇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਨੋਟ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸੰਗਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਤ ਵਿਚਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਏਜੰਸੀ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਲਈ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 28][422-ਈ-ਐਚ; 423-ਏ-ਬੀ]

3. ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਣਜਾਣ ਅਸਮਾਨ ਵੰਡ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੈਃ ਇੱਕ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਰਚੁਅਲ ਬੇਦਖਲੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਭਾਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਜਾਂ ਮੋਹਰੀ

ਹਿੱਸਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲਾਭਾਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕੱਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 20.05.2003 ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਗਭਗ 20-22 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਟੈਸਟਟ੍ਰਿਕਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ' ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਸੀ. ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਅਤੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜੋੜ੍ਹੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਣਜਾਣ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਸੀ [ਪੈਰਾ 29].3][424-ਜੀ-ਐੱਚ; 425-ਏ-ਡੀ]

4. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਖਰੜ੍ਹਾ ਕਿਸ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ 20/21.05.2003 ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ

ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 18.05.2003 ਨੂੰ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 29.4][425-ਡੀ-ਐੱਫ]

5. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਨੇਮ" ਅਤੇ "ਸੈੱਟ ਐਂਡ ਸਬਸਕ੍ਰਾਇਬਡ ਮਾਈ ਹੈਂਡ" ਵਰਗੇ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮੀਕਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਾਰਮੈਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ; ਅਤੇ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਵਰਗੇ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਮੂਹ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਅਭੇਦਜ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਦੋਵਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਹੱਥ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਵਿੱਚ) ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। [ਪੈਰਾ 29.5.3 ਅਤੇ 29.5.4][426-ਐੱਫ-ਐੱਚ; 427-ਏ-ਬੀ]

6. ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਲੱਭਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕਈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਝ ਹੈ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 30][427-ਸੀ]

7. ਅੰਤਿਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਰਥ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਹਰੇਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੀ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। [ਪੈਰਾ 31][429-ਈ -ਐੱਫ]

8. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਉਤਸੁਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅਸਥਿਰ ਰੁਖ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 33][430-ਏ-ਬੀ]

9. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਸੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਉਕਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 34.2][435-ਡੀ]

10. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ "ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ" ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਖੜ੍ਹਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ

ਸ਼ੰਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਸ਼ਰਤ; ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਧੂਰੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼; ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਆਦਿ' ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਨਾਲ ਮੁਰੰਮਤ ਤੋਂ ਪਰੇ ਉਲਝ ਗਏ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 36] [437-ਏ-ਸੀ]

11. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਰਥ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। [ਪੈਰਾ 37] [437-ਈ -ਐੱਫ]

ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਲਾ ਅਯੰਗਰ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਨ. ਥਿੰਮਾਜੰਮਾ ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 443 : [1959] ਸਪਲਾਈ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 426; ਰਾਣੀ ਪੂਰਨਿਮਾ ਦੇਬੀ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਖਗੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਦੇਬ [1962] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

> ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਲਾ ਅਯੰਗਰ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਨ. ਥਿੰਮਾਜੰਮਾ ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 443 : [1959] ਸਪਲਾਈ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 426; ਰਾਣੀ ਪੂਰਨਿਮਾ ਦੇਬੀ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਖਗੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਦੇਬ [1962] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.
>
> 195; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ (1977) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 369 : [1977] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 925; ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਰਨਬਾਸਪਾ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ 2009 ਦਾ ਸੀ.ਏ .ਨੰ. .6076 24.04.2020 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਲ ਮਦਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1999) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 396 : [1999] 2ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 258; ਲੀਲਾ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ ਮੇਨਨ ਕੋਚਰਨ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ (2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 570 : [2014] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 697 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਚਿਰੰਜੀਲਾਲ ਸ੍ਰੀਲਾਲ ਗੋਅੰਕਾ ਬਨਾਮ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ (1993) 2 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 507 : [1993] 2 ਐਸਸੀਆਰ 454; ਉਮਾ ਦੇਵੀ ਨੰਬਿਆਰ ਅਤੇ ਓਰਸਵ. ਟੀ.ਸੀ. ਸਿਧਾਨ (2004) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 321 : [2003] 6ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 637; ਇੰਦੂ ਬਾਲਾ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਮਨਿੰਦਰਾ ਚੰਦਰ ਬੋਸ (1982) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 20 : [1982] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1188; ਸੁਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਸਰਸਵਤੀ ਅਰੋੜਾ (1974) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 600 : [1975] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 687; ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਹਾਇ @ ਰਾਮ ਸਿੰਘ: ਏ.ਆਈ.ਆਰ 2008 ਐਸ.ਸੀ 2485 : [2008] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 250; ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਜਾਂਸੈਕਸ਼ਨ .: [1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 486; ਪੀਪੀਕੇ ਗੋਪਾਲਨ ਨੰਬਰੀਬਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਪੀ.ਕੇ. ਬਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੰਬਰਬਾਰ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ: ਏਆਈਆਰ 1995 ਐਸਸੀ 1852 : [1995] 2 ਐਸਸੀਆਰ. 585; ਬੇਂਗ ਬੇਹਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਜਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੰਦਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ: (2007) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 728 : [2007] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 853; ਬੀ. ਵੈਂਕਟਮੁਨੀ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਜੇ. ਅਯੁੱਧਿਆ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ (2006) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 449 : [2006] 7ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 787; ਜੇ. ਮੈਥਿਊ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੀਲਾ ਜੋਸਫ਼ (2007) 5 ਐਮ.ਐਲ.ਜੇ 740; ਬੱਚਜ ਨਾਹਰ ਬਨਾਮ ਨੀਲਿਮਾ ਮੰਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2008) 17 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 491

: [2008] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 621; ਮਧੁਕਰ ਡੀ. ਸ਼ੇਂਡੇ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾਬਾਈ ਅਬਾ ਸ਼ੇਡਗੇ (2002) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 85 : [2002] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 13; ਜੋਇਸ ਪ੍ਰਿਮਰੋਜ਼ ਪ੍ਰੀਸਟਰ ਬਨਾਮ ਵੇਰਾ ਮੈਰੀ ਵੈਸ (1996) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 324 : [1996] 1 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 268; ਵੇਦ ਮਿੱਤਰਾ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਧਰਮ ਦੇਵ ਵਰਮਾ (2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 578; ਮਹੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ (2012) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 387; ਸਾਵਿਤਰੀ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਰਥਯਾਨੀ ਅੰਮਾ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ (2007) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 621 : [2007] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 404; ਪੇਂਟਾਕੋਟਾ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੇਂਟਾਕੋਟਾ ਸੀਤਾਰਤਨਮ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ (2005) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 67 : [2005] 3ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 719; ਪਦਮਾਕਰ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰੁਕਮਣੀਬਾਈ ਨੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਓਰਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। (2003) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 537 : [2003] 2ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 583; ਰਬਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਚਾਨਨਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ (1995) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 459; ਵਿੱਚ ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਮਬਕਸ ਬਨਾਮ ਚੰਪਾਬਾਈ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 354: [1964] ਐਸਸੀਆਰ 814; ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ਬਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1990 ਐਸਸੀ 1742 : [1990] 1 ਐਸਸੀਆਰ 813; ਮੋਡੂਲਾ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕਾਮਾਕਸ਼ਿਆ ਸਿੰਘ ਦਿਓ (1988) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 619 : [1988] 3ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 333; ਬੀ. ਵੈਂਕਟਮੁਨੀ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਜੇ. ਅਯੁੱਧਿਆ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ (2006) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 449 : [2006] 7ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 787; ਅਪੋਲਿਨ ਡਿਸੂਜ਼ਾ

ਬਨਾਮ ਜੈਨ ਡਿਸੂਜ਼ਾ ਏਆਈਆਰ 2007 ਐਸਸੀ 2219 : [2007] 6 ਐਸਸੀਆਰ 1103; ਦਯਾਨਾਨਾਦੀ ਬਨਾਮ ਰੁਕਮਾ ਡੀ. ਸੁਵਰਨਾ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ [2012] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 510; ਸ਼ਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਬੋਧ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1964 ਐਸ.ਸੀ 529 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਯਾਵਤੀ ਅਤੇ ਓ.ਹੋਰ ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ (1981) 2 ਦਿੱਲੀ 477; ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ & ਜਾਂਸੈਕਸ਼ਨ 2012 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਡੀ.ਈ.ਐਲ 977 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1993] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 454	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 15.1
[1959]ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 426	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 15.2
[1982] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1188	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 15.2
[1975] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 687	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 15.2
[1962] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 195	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 17.1
[1977] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 925	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 17.1
[2008] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 250	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 17.1
[1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 486	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 17.1
[1995] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 585	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 17.1

[2007] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 853	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 17.1
[2006] 7ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 787	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 17.1
[2008] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 621	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 18.2
[2002] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 132	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 18.4
[1996] 1ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 268	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 18.4
[2014] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 697	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 18.6.2.
(2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 578	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 18.6.2
(2012) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 387	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 18.6.2
[2007] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 404	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 18.6.2
[2005] 3ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 719	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 18.6.2
[2003] 6ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 637	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 18.6.2.
[2003] 2ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 583	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 18.6.2
(1995) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 459	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 18.6.2
[1964] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 814	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 19.2

[1990] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 813	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 19.3.3
[1999] 2ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 258	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 20.1
[1988] 3ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 333	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 20.1
[2006] 7ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 787	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 20.4
[2007] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1103	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 20.5
(2012) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 510	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	ਪੈਰਾ 20.6

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2017 ਦੇ 3688.

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 27.06.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਐਫਏਓ ਨੰ. 2010 ਦੇ 36.

ਕਾਮਿਨੀ ਜੈਸਵਾਲ, ਅਭਿਮਨਯੂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ, ਰਾਣੀ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਰਜੁਨ ਹਰਕੌਲੀ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਗਰਗ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਰਜ਼ੂ ਖੁਰਾਣਾ, ਪ੍ਰੋਸੇਨਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਧੀ ਮੋਹਨ ਪਰਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੇਆ ਸਿੰਘਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਤੀਆਕਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀ ਦੱਤਾ ਅਤੇ ਸਰਵੇਸ਼ ਸਿੰਘ, ਐਡ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ. ਬ੍ਰਾਈਫ ਆਊਟਲਾਈਨ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

1. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਐਫਏਓ ਨੰਬਰ 27.06.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 2010 ਦਾ 36, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 23.11.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪੱਛਮੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ,

ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੇਸ ਨੰ. 2006 ਦਾ 465, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 20.05.2003 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

2. ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕਈ ਅਣਜਾਣ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

3. ਇਸ ਲਈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਵਿਰੋਧੀ ਵਸੀਅਤ' ਜਾਂ 'ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ' ਜਾਂ 'ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼' ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ 20.05.2003 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹ

4. ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

4.1. ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ: ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ (ਆਰਟੀਡੀ.) ਡੀ. ਐੱਸ. ਮਾਮਿਕ

ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਡਾ. (ਆਰਟੀਡੀ.) ਡੀ. ਐਸ. ਮਾਮਿਕ ਦੀ 20.10.2002 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਬੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 21.05.2006 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

4.2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ: ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ

ਉਹ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

4.3. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1: ਐੱਮ. ਪਾਮੇਲਾ ਮਹਿਤਾ2

ਉਹ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

4.4. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2: ਕਰਨਲ. (ਆਰਟੀਡੀ.) ਪ੍ਰਿਥਵੀਰਾਜ ਮਾਮਿਕ

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਮਪਿਊਡ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ ਅਤੇ

ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2' ਦੇ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ 'ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇ ਸਮਾਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਮਪੱਗਡ ਵਿੱਚ

ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ 'ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ 'ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ।

ਉਹ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਬੈਲੇਂਸ' ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

4.5. ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਃ ਪੀਡਬਲਯੂ-2: ਸ਼੍ਰੀ. ਉਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਹਲੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸਤ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3: ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਮਨਜੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਜੋ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ।

ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਸੰਪੱਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈਃ ਸੰਕਲਪਾਂ ਅਤੇ ਵੇਰਵਾ

5. ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਦਾ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ, ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਤਹਾਸ ਹੈ।

ਸੰਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਰਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

5.1. ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੰਬਰ ਡੀ-179, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 325 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਛੱਤ ਅਤੇ ਗੈਰਾਜ ਅਤੇ ਸੇਵਕ ਕੁਆਰਟਰ ਦੇ ਅਨੈਕਸੀ ਬਲਾਕ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਦੀ ਸੀ। (ਆਰਟੀਡੀ.) ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਡੀ. ਐੱਸ. ਮਾਮਿਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 25.01.2001 ਰਾਹੀਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ, ਅਰਥਾਤ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਛੱਤ ਅਤੇ ਗੈਰਾਜ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਕੁਆਰਟਰ ਦੇ ਅਨੈਕਸੀ ਬਲਾਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 14.02.2001 ਰਾਹੀਂ ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ. ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਆਰਟੀਡੀ.) ਡੀ. ਐਸ. ਮਾਮਿਕ ਦੀ 20.10.2002 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ।

5.2. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.05.2003 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ)। ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ (ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1, ਨੇਮ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ।

ਸਵਾਲ 6 ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ. ਵਿਵਾਦਤ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.05.2003 ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ. ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੀ

ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

6.1. ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਲੋਗ੍ਰਾਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਹਿੱਸੇ/ਧਾਰਾਵਾਂ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਪੈਰੇ/ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੌਨਿਕ ਪ੍ਰਿੰਟ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਸੀਅਤ 20.05.2003 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਡੀ-179, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ।

7. ਵਸੀਅਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

"ਵਿਲ.

I ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਉਮਰ 77 ਸਾਲ ਡਬਲਯੂ/ਓ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ (ਰਿਟਾਇਰਡ) ਡੀ ਐਸ ਮਾਮਿਕ ਆਰ/ਓ ਗਰਾਊਂਡ ਫਲੋਰ ਡੀ. 179, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-110024 ਸੀ/ਓ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਮਈ 2003 ਦੇ ਇਸ 20 ਵੇਂ ਦਿਨ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਨੇਮ ਬਣਾਓ।

1. ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। (ਆਰਟੀਡੀ.) ਡੀ.ਐਸ ਮਾਮਿਕ ਜਿਸ ਯੂਨੀਅਨ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨਃ

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਮੇਲਾ ਮਹਿਤਾ - ਧੀ, ਉਮਰ 60 ਸਾਲ

2. ਕਰਨਲ (ਰਿਟਾ.) ਪ੍ਰਿਥਵੀਜੀਤ ਮਾਮਿਕ - ਪੁੱਤਰ, ਉਮਰ 57 ਸਾਲ

3. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ - ਬੇਟੀ, ਉਮਰ 50 ਸਾਲ

2. ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਉਕਤ ਪਤੀ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੰ. ਡੀ-179, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-110024,325 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਛੱਤ ਅਤੇ ਗੈਰਾਜ ਦਾ ਅਨੈਕਸੀ ਬਲਾਕ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨੌਕਰ ਕੁਆਰਟਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

3. ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 25.1.2001 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਰਤਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

4. ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 14.2.2001 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਉਸ ਦੀ ਛੱਤ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ.

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਗਲਤ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ, ਦਬਾਅ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਕੋਡਿਸਿਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

1. ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਅਤੇ ਛੱਤ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਦੋ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ (ਏ) ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੇਹਾਂਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ

ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੇਰੀ ਵੱਡੀ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਮੇਲਾ ਮਹਿਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਛੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ।

ਜਾਂ

(ਅ) ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿਓ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨਵੀਂ ਉਸਾਰੀ ਕਰੋ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਮੁੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਮਿਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਮੇਰੀ ਵੱਡੀ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਮੇਲਾ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਛੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੇਰੀ ਉਕਤ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ।

2. ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

3. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਬੈਲੇਂਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਕਰਨਲ ਪ੍ਰਿਥਵੀਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਉਕਤ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।

4. ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਕਤ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 2 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਸ ਢੰਗ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ।

ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ

ਟੈਸਟੇਟਰ

ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਟੈਸਟਟਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ (ਐਸਡੀ/-
)

ਕੀਤੇ ਹਨ

ਗਵਾਹ ਨੰ. 1: (ਐਸਡੀ/-)

ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਮਨਜੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ

ਡੀ-34 ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ

20 ਮਈ 2003

ਗਵਾਹ ਨੰ. 2: (ਐਸਡੀ/-)

(ਐਸਡੀ/-) 20/5/03 ਉਰਵਿੰਦਰ ਐਸ. ਕੋਹਲੀ

ਐਸ/ਓ ਐਸ. ਨਵੀਂਦਰ ਐਸ. ਕੋਹਲੀ

227 ਜੋਰ ਬਾਗ ਐਨ. ਦਿੱਲੀ "

(ਨੋਟਃ ਬੋਲਡ ਇਟੈਲਿਸਾਈਜ਼ਡ ਹਿੱਸੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੇਲੋੜੇ ਇਟੈਲਿਸਾਈਜ਼ਡ ਹਿੱਸੇ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਪ੍ਰਿੰਟ ਦੀ ਹੈ)

ਅਪੀਲਾਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸੰਖੇਪ

8. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

8.1. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 06.11.2006 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 19254 ਦੀ ਧਾਰਾ 276 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਨੇ ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ, ਦਿੱਲੀ) ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮੈਮੋ ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2 ਅਤੇ 3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡੀ-179, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ., ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ।

4 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ 'ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ' ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਮੇਲਾ ਮਹਿਤਾ (ਵਸਨੀਕ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧੀ) ਨੂੰ ਛੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੇਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਤ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਰਨਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। (ਆਰਟੀਡੀ.) ਪ੍ਰਿਥਵੀਜੀਤ ਮਾਮਿਕ। ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਹ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮਿਆਦ 21.05.2006 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

8.2. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਪਯੋਗੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

"* * * * * * *

4. ਕਿ ਮਿਤੀ 20.05.2003 ਦੀ "ਵਸੀਅਤ" ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਮਨਜੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਆਰ/ਓ ਡੀ-34, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਐਸ. ਉਰਵਿੰਦਰ ਐਸ. ਕੋਹਲੀ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਨਰਿੰਦਰ ਐਸ. ਕੋਹਲੀ ਆਰ/ਓ 227 ਜੋਰ ਬਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-110003.

5. ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਛੱਤ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਨੰ. ਡੀ-179, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-110024, ਉਪਰੋਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਮੇਲਾ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

6. ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਤੀ ਨੰਬਰ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਡੀ-179, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-110024 ਨੂੰ 325 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਛੱਤ ਅਤੇ ਗੈਰਾਜ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੈਕਸੀ ਬਲਾਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

7. ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਜੋ ਕਿ ਹੈ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 25.01.2001 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ

8. ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 14.02.2001 ਦੀ 'ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ' ਰਾਹੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਛੱਤ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

9. ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ 21.05.2006 ਨੂੰ ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

10. ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਧਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ/ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨਃ

(i) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਮੇਲਾ ਮਹਿਤਾ ਧੀ (ii) ਕਰਨਲ। (ਆਰਟੀਡੀ.) ਪ੍ਰਿਥਵੀਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਪੁੱਤਰ

ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਅਨੁਲਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

11. ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਤੀ 20.05.2003 ਦੀ "ਵਸੀਅਤ" ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ "ਵਸੀਅਤ" ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਭਗ 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੈ। 18 ਲੱਖ ਰੁਪਏ

12. ਕਿ ਉਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਨੰ. ਡੀ-179, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-110024 ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦੀ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਮੇਲਾ ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਛੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ।

13. ਕਿ ਬੱਚਤ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਨੰ. ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ 1001020597, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ-ਬੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਰਨਲ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ। (ਆਰਟੀਡੀ.) ਪ੍ਰਿਥਵੀਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

* * * * * *

ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ L.ਰੁਪਿਆ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ

ਐੱਸ ਨੰ.	ਨਾਮ ਰਿਸ਼ਤਾ	ਪਤਾ
1. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਮੇਲਾ ਮਹਿਤਾ	ਧੀ	ਡੀ-179, ਰੱਖਿਆ

ਕਲੋਨੀ, ਨਿਊ

ਦਿੱਲੀ-

110024.

2. ਕੰਪਨੀ (ਰਿਟਾ.) ਪ੍ਰਿਥਵੀਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਪੁੱਤਰ ਮਧੁਬਨ ਗਿਆਨ

ਵਾਟਿਕਾ, ਖਲਿਨੀ,

ਸ਼ਿਮਲਾ

(ਐੱਚ.P.)

3. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਧੀ ਐੱਸ-45, ਪੰਚਸ਼ੀਲਾ

ਪਾਰਕ, ਨਵੀਂ

ਦਿੱਲੀ-3

*** *** **

ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ

ਵਿਲੱਖਣ ਸੰਪੱਤੀਃ

ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਛੱਤ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਨੰ. ਡੀ-179, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-110024, ਉਪਰੋਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਅਸੈੱਟਃ

1. ਬੱਚਤ ਖਾਤਾ ਨੰ. 1001020597

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ,

ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ। ਰੁਪਏ. 577389.00

* * * * * * *

* *

9. ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਪਰ, 18.04.2007 ਨੂੰ, ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁੱਖ ਲਾਭਾਰਥੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵੀ ਸੀ; ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱ ਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਵਰਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਐਸ. ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਜੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 5,77,389/- ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਸੁਹਿਰਦ ਸਨ.

10. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇਃ-

"1. ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 20-5-2003 ਦੀ ਵਸੀਅਤ। ਕੀ ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?

2. ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 20-5-2003 ਦੀ ਵਸੀਅਤ। ਕੀ ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹੈ? ਓਪੀਆਰ-3

3. ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 20-5-2003 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪੱਤਰ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ? ਓਪੀਪੀ 4. ਰਾਹਤ "

11. ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੋ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਉਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਹਲੀ ਅਤੇ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਮਨਜੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਖਿਲ ਕੰਵਰ ਦੀ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਐਕਸ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ. 11.1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਰਾਸ-ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾਃ (i) ਉਹ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ (ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ) ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਲਿਖਣਾ ਜਾਣਦੀ ਸੀ; (ii) ਉਹ ਅਤੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਪਿਛਲੇ 20-22 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ; (iii) ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਸੀ; (iv) ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 20-21 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ; (v) ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਦਿਨ;

(vi) ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸੀ; (vii) ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ; (viii) ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ' ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ; (ix) ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ (x) ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਕੁਝ ਲਿਖਣਾ ਯਾਦ ਸੀ ਪਰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਸੀਅਤ' ਤੇ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ 5; ਅਤੇ (xi) ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰ. 2 ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ।

11.2. ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ' ਤੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ; ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ 18.05.2003 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 20.05.2003 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਸਨ; ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰ. 2 ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਮਿਕ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਤੋਂ ਕਾਪੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ।

12. ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰਆਰ2ਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇਆਰ3ਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ।ਡਾਕਘਰ, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਮੀਨਾ ਦੀਆਰ3ਡਬਲਯੂ-2; ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਸ.ਪੀ . ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸ਼ਰਮਾ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂਆਰ3ਡਬਲਯੂ-3; ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਰੱਖਿਆ ਕਲੋਨੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕਲੱਬ ਤੋਂਆਰ3ਡਬਲਯੂ-4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੇਗੀ; ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਸ.ਪੀ . ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਖਾਮਰਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਆਰ3ਡਬਲਯੂ-5

ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੋਟੋਆਂ, ਜਨਮ ਦਿਨ ਕਾਰਡ ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ।

5 ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਨੰ. 2 ਆਦਿ. ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

12.1. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ 10ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਪਾਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਵੀ ਸੁਹਿਰਦ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। 2.

12.2. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਸਨ; ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦਾ ਕਾਰਡ ਵੀ ਭੇਜਦੀ ਸੀ।

13. ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13.1. ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 (ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ 18.04.2007 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 1. ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਇਸ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ

ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 24.03.2008 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ('ਸੀਪੀਸੀ') ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ 25.03.2008 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

"25.03.2008

* * * * * * *

* *

ਪੁਆਇੰਟ ਨੰ. 2: ਬਿੰਦੂ ਨੰ. 2, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਹੁਣ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਸਟੈਂਡ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੂਲ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਈ ਹੈ ਜਿਸ' ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਕੇ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਚਾਨਕ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਸੱਚੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ

ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਅੱਗੇ ਬਿੰਦੂ ਨੰ. ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ 4 ".

13.2. 24.03.2008 ਨੂੰ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 7 ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1. ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਫਿਰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਸਿਰਫ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

13.2.1. ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 03.07.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ "ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 2 ਪੰਨੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਉਸ ਕਥਿਤ 3 ਵੇਂ ਪੰਨੇ ਦੀ ਫੋਟੋਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਹੈ ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਫੋਟੋਕਾਪੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਥਿਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

13.3. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਅਤੇ ਹੁਣ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੇ ਆਰਡਰ XI ਰੂਲ 12 ਅਤੇ 14 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 2 (ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ) ਇਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 23.08.2008 ਦੁਆਰਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲਃ -

"ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੰ. 3 ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੰਨੇ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਤਿੰਨ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ। ਵਿਲ ਸਾਬਕਾ. ਪੀਡਬਲਯੂ-1/ਐਚ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਸਮਰਥਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਪੰਨੇ ਸਨ। ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ, ਜਿਸ ਦੀ

ਫੋਟੋਕਾਪੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 3-7-2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਵਿਰੋਧੀ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਅਸਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਪੰਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਅਲੀ ਹਨ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਸਮਾਨ, ਨਕਦੀ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਹੁਣ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਮੂਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਹੁਣ 3. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। 3 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਟਕਰਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

14. ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਅਸੀਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਬਲਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਹੀ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤ

15. ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਫਰੇਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ 23.11.2009 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕਾਰਨ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨਾਲ ਤੋਲਦੇ ਹਨ.

15.1. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੰ. 2 ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਿਰੰਜੀਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਲਾਲ ਗੋਆਕਾ ਬਨਾਮ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘः (1993) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 507 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ 'ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ, ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ'। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਠੀਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਰਹੀ ਸੀ; ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਸਰਗਰਮ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵੀ ਚਲਾ ਰਹੀ ਸੀ।

15.2. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਲਾ ਅਯੰਗਰ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਨ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਥਿੰਮਾਜੰਮਾਃ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1959 ਐਸ. ਸੀ. 443, ਇੰਦੂ ਬਾਲਾ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਮਨਿੰਦਰ ਚੰਦਰ ਬੋਸਃ (1982) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 20 ਅਤੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਸਰਸਵਤੀ ਅਰੋੜਾਃ (1974) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 600 ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਲਕਿ ਛੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

15.3. ਦੂਜਾ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੇ ਕਾਰਡ ਐਕਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਆਰਡਬਲਯੂ 3/1 ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੋਟੋਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਨੰਬਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਵਸਨੀਕ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। 2 ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਫੋਟੋਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਜਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਣਾਅ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ।

15.4. ਤੀਜਾ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧੀ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਇੱਥੇ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ।

15.5. ਚੌਥਾ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਪਿਊਟਰ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੈਨਸਿਲ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦ ਸਨ ਜੋ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸਨ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ।

15.6. ਪੰਜਵਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 25, 000/- ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

15.7. ਛੇਵਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਸ਼ੰਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ 20.05.2003 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 18.05.2003 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ।

15.8. ਸੱਤਵਾਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਾਠ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ', ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

17. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਫ. ਏ. ਓ. ਨੰ. 2010 ਦਾ 36 ਜਿਸ ਨੂੰ 27.06.2014 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

17.1. 27.06.2014 ਦੇ ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ; ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ; ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 18726 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਚ. ਵੈਂਕਟਾਚਲਾ ਅਯੰਗਰ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਥਿੰਮਾਜੰਮਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਰਾਣੀ ਪੂਰਣਿਮਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਖਾਗੇਂਦਰ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਬਃ (1962) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 195, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓਰਸ।

: (1977) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 369; ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਹਾਏ @ਰਾਮ ਸਿੰਘਃ ਏ. ਆਈ. ਆਰ 2008 ਐਸ. ਸੀ. 2485; ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। : 1998 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ (2) 486; ਪੀ.ਪੀ.ਕੇ. ਗੋਪਾਲਨ ਨਾਂਬੀਅਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਪੀ.ਕੇ. ਬਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨਾਂਬਿਆਰ ਅਤੇ ਓਰਸ। : ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1995 ਐਸ. ਸੀ. 1852, ਬੇਂਗਾ ਬੇਹਰਾ ਅਤੇ ਅਨਰ। ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੰਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। : (2007) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 728 ਅਤੇ ਬੀ. 6. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ 'ਸਬੂਤ ਐਕਟ' ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵੈਂਕਟਮੁਨੀ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਜੇ. ਅਯੁੱਧਿਆ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। : (2006) 13 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 449 ਅਤੇ ਜੇ. ਮੈਥਿਊ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਬਨਾਮ ਲੀਲਾ ਜੋਸਫਃ (2007) 5 ਐਮਐਲਜੇ 740 ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਹੀ ਅਮਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ/ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾਃ- "28. ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੈ., ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲਾ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

17.2. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ, ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ.

17.2.1. ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1/ਐਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ

ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2; ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 1 ਅਤੇ 2 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਦਿਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਵਿਸੰਗਤੀ ਵੇਖੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-3 ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ -

"30. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ 1 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਟੇਸਟਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਵਿਲ ਐਕਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ. ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਜੋ ਕਿ ਹੈ. ਟੇਸਟਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਲਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਖਿੱਚੀ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਵਿਲਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 20-21 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ ਹੀ ਉਕਤ

ਵਿਲਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਜੋ ਕਿ ਹੈ., ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. .2 ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. .3 ਨਾਲ ਵਿਲਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ 1/ਐੱਚ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਨੰ. ਸੈਕਸ਼ਨ .2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ. ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਹੈ. ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਡੀਡ ਲੇਖਕ ਵਸੀਅਤਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ 1/ਐੱਚ ਦੇ ਡਰਾਫਟਿੰਗ/ਟਾਈਪਿੰਗ ਲਈ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ। ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟੇਸਟਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ।

17.2.2. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਸ਼੍ਰੀ ਉਰਵਿੰਦਰ ਐਸ ਕੋਹਲੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਮਨਜੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ' ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ,-"33. ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਵੀ ਜੋ ਕਿ ਹੈ. ਪੀਡਬਲਯੂ2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ3 ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਵਿਲ ਐਕਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ।

17.2.3. ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਕਿ ਪਰੀਖਿਆ 10ਵੀਂ ਪਾਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਲਿਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਕੰਪਿਊਟਰ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਵਿੱਲ ਐਕਸ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1/ਐਚ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਮੰਨਿਆ। ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਸੁਪਰਾ). ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀਃ -

"35. ...ਵਿਲ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੈ. ਵਿਲ ਐਕਸ ਦਾ ਪੈਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ. ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਲ ਐਕਸ. ਪੀਡਬਲਯੂ 1/ਐਚ ਵੀ ਇੱਕ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਲ ਐਕਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰਾ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਟਾਈਪ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰਾ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਿੱਥੋਂ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੈਰਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪੈਰਾ ਹੈ। ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਲ ਐਕਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1/ਐਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੰਜ਼ਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਲ ਐਕਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ. ਵਿਦਵਾਨ ਏ. ਡੀ. ਜੇ. ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।"....

17.3. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ 20-22 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਰੀਜ਼ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1), ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ' ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਮੀ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ,

ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫ਼ਰਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਾਰੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ।

17.4. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਕ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਾਰਥੀ, ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀਃ- "40. ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਉਰਵਿੰਦਰ ਐਸ ਕੋਹਲੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਵਜੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਹੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 1994 ਤੋਂ ਉਹ ਸਮਾਜਿਕ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟੇਸਟਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਜੋ ਕਿ ਹੈ., ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸਨੇ ਉਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਵਾਹ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ2 ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ 18.5.2003 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 20.5.2003 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

41. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਸੀਅਤਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰੰਜਨ ਉਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਮ੍ਰਿਦੁਲਾ ਜਯੋਤੀ ਰਾਓ: 2007 (1) ਏਡੀ ਐਸਸੀ 477 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਸਰਸਵਤੀ ਅਰੋੜਾ: (1974) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 600 ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ.

ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

17.5. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 (ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਬੱਚਤ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਪਰ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਮਨਜੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਵਸਨੀਕ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਪਦ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੇ ਕਾਰਡ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫੋਟੋਆਂ ਵਰਗੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਣਾਅ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਕਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਦੁਬਾਰਾ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸਨੀਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਰਮਿਆਨ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੰਨਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ

ਆਪਣੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚੋਂ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, -

"46. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 3 ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 3 ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਵੀ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹੀ ਕਾਸਟ ਵਿਲਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ।

17.6. ਫਿਰ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਨਾ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਣਜਾਣ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

17.7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਦੋ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਹਿੱਸਾ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਲ ਐਕਸ ਦੇ ਅਮਲ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ.

ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿਃ -

"48. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਹੈ. ਪੀ ਡਬਲਯੂ 2 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ. ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਕੱਢੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੈਰੇ ਲਿਖੇ ਸਨ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ. ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ। ਐੱਚ. ਉਰਵਿੰਦਰ ਐਸ. ਕੋਹਲੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲ ਐਕਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1/ਐਚ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਚ. ਮਨਜੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦਾ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਵਿਲ ਐਕਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਕਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ. ਤਿੰਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਹਿੱਸਾ ਵਿਲ ਐਕਸ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ. ਵਿਲ ਐਕਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ। ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 1/ਐਚ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ2 ਨੇ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਗਵਾਹ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਕੱਢਣ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ। ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਆਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੀ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਐਸ. ਮਨਜੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵਿਲ ਐਕਸ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ।

ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 1/ਐਚ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਗੰਭੀਰ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਲ ਐਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1/ਐਚ.

17.8. ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੱਕੀ ਕਾਰਕ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। 25, 000/- ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਮਨਜੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ, ਤਸਦੀਕਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਚੈੱਕ ਰਾਹੀਂ, ਪਰ ਤਸਦੀਕਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਤੋਂ ਪੱਖ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਉਕਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ, ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 49 ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ -

"49. ਇਹ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਮਨਜੀਤ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਐਕਸ ਰਾਹੀਂ 25000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰ 3 ਡਬਲਯੂ 1-ਸੀ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਤੋਂ ਪੱਖ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਰਕਮ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ/ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ. ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਪੰਨੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਏਡੀਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਵਿਲ ਐਕਸ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17.9. ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 27.06.2014 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ

ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ' ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆਃ-

"51. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਏ.ਡੀ.ਜੇ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ. ਵਿਦਵਾਨ ਏਡੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ

18. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਵਿਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਥਾਕਥਿਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

18.1. ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਪਏਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ; ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਦਸਤਖਤ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਵੇਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਠੋਸ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

18.2. ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮੁੱਦੇ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਰੁਖ' ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

18.2.1. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VIII ਰੂਲ 10 ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 268 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਰਡਰ XIV ਰੂਲ 1 (6) ਨੂੰ ਆਰਡਰ XV ਰੂਲ 2 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੱਚਜ ਨਾਹਰ ਬਨਾਮ ਨੀਲਿਮਾ ਮੰਡਲ ਅਤੇ ਅਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। : (2008) 17 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 491, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ. 1 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਰੂਲ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਵੇਂ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਟੈਂਡ ਹੁਣ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

18.2.2. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮਨ ਦੀ ਨਿਬੇੜੀ ਸਥਿਤੀ' ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਜੱਦੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚਿਰੰਜੀਲਾਲ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ

ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸੁਹਿਰਦ ਸੰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨਾਲ ਡੂੰਘੇ ਸੰਬੰਧ ਸਨ; ਬਲਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

18.3. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਹੀ ਅਮਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ, ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਲ 2003 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਸਿਰਫ ਸਾਲ 2008 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੌਣ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਆਦਿ ਉੱਤੇ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

18.4. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਾਲਾ ਅਯੰਗਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਧੁਕਰ ਡੀ. ਸ਼ੈਂਡੇ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾਬਾਈ ਅਬਾ ਸ਼ੈਡੇਜਃ (2002) 2 ਐਸਸੀਸੀ 85; ਅਤੇ ਜੋਇਸ ਪ੍ਰਾਈਮਰੋਜ਼ ਪ੍ਰੈਸਟਰ ਬਨਾਮ ਵੇਰਾ ਮੈਰੀ ਵਾਸਃ (1996) 9 ਐਸਸੀਸੀ 324 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰੋਪੌਂਡਰ ਉੱਤੇ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਬੋਝ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਬਣ

ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕੀ ਮਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ, ਸਧਾਰਣ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

18.5. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋਇਸ ਪ੍ਰਾਈਮਰੋਜ਼ ਪ੍ਰੈਸਟਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਕਿ ਇੱਕ "ਹੋਲੋਗ੍ਰਾਫ" ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੁਮਾਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੱਗਰੀ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ।

18.6. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਹਾਲਾਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

18.6.1. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਾਰਥੀ ਹੋਣ ਵਰਗੇ ਹਾਲਾਤ; ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਦੂਜੀ ਧੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਜਾਣਕਾਰੀ; ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਮੱਗਰੀ; ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵਰਗੇ ਹਾਲਾਤ, ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

18.6.2. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਲੀਲਾ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ ਮੈਨਨ ਕੋਚਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। : (2014) 15 ਐਸਸੀਸੀ 570, ਵੇਦ ਮਿੱਤਰਾ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਧਰਮ ਦਿਓ ਵਰਮਾਃ (2014) 15 ਐਸਸੀਸੀ 578; ਮਹੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। : (2012) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 387; ਸਾਵਿਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਰਥਿਆਨੀ ਅੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। : (2007) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 621; ਪੇਂਟਾਕੋਟਾ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੇਂਟਾਕੋਟਾ ਸੀਤਾਰਤਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰਃ (2005) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 67; ਉਮਾ ਦੇਵੀ ਨਾਂਬੀਅਰ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਵੀ. ਟੀ.ਸੀ ਸਿਧਨਃ (2004) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 321; ਰਮਾਬਾਈ ਪਦਮਾਕਰ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਰੁਕਮਣੀਬਾਈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰਃ (2003) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 537 ਅਤੇ ਰਬਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਅਨਰ। ਬਨਾਮ ਪੰਚਨਨ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਃ (1995) 4 ਐਸਸੀਸੀ 459, ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ/ਲਾਭਾਰਥੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੰਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਣ।

18.6.3. ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਇੱਕ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨਾਲ ਨੇੜਲਾ ਸਬੰਧ ਹੈ; ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਅਰਥ ਸ਼ੱਕ ਉੱਠਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। 25, 000/- ਸਾਲ 2006 ਵਿੱਚ 'ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ' ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

18.7. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2.

19. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2, ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

19.1. ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੈ, ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਕਥਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਲੱਭਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਸੀਅਤ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਰਵਿੰਦਰ ਐਸ ਕੋਹਲੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 18.05.2003 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ 20.05.2003 ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਚ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੇਂਟਾਕਾਚਲਾ ਅਯੰਗਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਡਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

19.2. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੰ. 2 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਉਰਵਿੰਦਰ ਐਸ ਕੋਹਲੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਵਜ਼ੀਫ਼ੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਮਬਕਸ ਬਨਾਮ ਚੰਪਾਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1965 ਐਸ. ਸੀ. 354 ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਬਨਾਮ ਦਯਾਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਃ ਆਈਐੱਲਆਰ (1981) 2 ਦਿੱਲੀ 477, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

19.3. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੁਕ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

19.3.1. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਧੀ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1) ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ (ਜੋ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ) ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸੀ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦ ਧੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀਆਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ

ਸਕਦੀ; ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਸੀਅਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਕਲੀ ਅਤੇ ਭਰਮ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕਾਰ ਸੌਂਪਣਾ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਜ਼ਨ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

19.3.2. ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੂਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ, ਵਸਨੀਕ, ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

19.3.3. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਣੀ ਪੂਰਣਿਮਾ ਦੇਵੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ਬਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। : ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1990 ਐਸ. ਸੀ. 1742 ਨੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਬਰਾਬਰ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

19.4. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ 10ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਪਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਖਣ/ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ

ਗਵਾਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਣਜਾਣ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਲਈ ਕਥਿਤ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੰਭਵ ਹਿੱਸਾ ਹੱਥ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਮੀਆਂ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨਾ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਃ 2012 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 977 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

19.5. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੰਮਾ ਸੈਦਾ. 2 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25, 000/- ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਸੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਬਦਲਦਾ ਰੁਖ, ਹੋਰ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1.

20. ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

20.1. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੰ. 1 ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਮਵਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗਲਤ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐੱਚ. ਵੈਂਕਟਚਲਾ ਅਯੰਗਰ, ਰਾਣੀ ਪੂਰਣਿਮਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੋਰਟ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੰਦ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 58; ਆਦੇਸ਼ ਅੱਠਵਾਂ ਨਿਯਮ 5 (2) ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅੱਠਵਾਂ ਨਿਯਮ 10 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ ਅਤੇ ਅਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਲ ਮਦਾਨ ਅਤੇ ਅਨਰ। : (1999) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 396. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਮੋਡੂਲਾ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕਾਮਕਸ਼ਿਆ ਸਿੰਘ ਦਿਓਃ (1988) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 619 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

20.2. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ 10 ਸਾਲ ਵੱਡੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2; ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ (ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ) ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਹ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਇੱਕ ਕੈਂਸਰ ਮਰੀਜ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਉਸ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਆਰਮੀ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿ ਉਸੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਰੀਰਕ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੈੱਟਅੱਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

20.3. ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਭਰਮ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਵਸੀਅਤ ਹੈ। 1 ਲਈਃ ਏ) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬੀ) ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਸੀ) ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਸਮੇਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ. 1; ਅਤੇ ਡੀ) ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ

ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1 ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

20.4. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੀ. ਵੈਂਕਟਮੁਨੀ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਜੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਯੁੱਧਿਆ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। : (2006) 13 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 449; ਐਚ. ਵੈਂਟਕਚਲਾ ਅਯੰਗਰ; ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਪੂਰਣਿਮਾ ਦੇਵੀ (ਉਪਰੋਕਤ), ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਦਸਤਖਤ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤੱਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੀ. ਰਾਮਨਾਥ ਅਈਅਰ ਦੇ ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕਨ ਵਿੱਚ "ਸ਼ੱਕ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਦੂ ਬਾਲਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਨੇਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

20.5. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ/ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2; ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਤੇਰਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਾਰਟ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੋਲਿਨ ਡਿਸੂਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਜੌਹਨ ਡਿਸੂਜ਼ਾਃ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2007 ਐਸ. ਸੀ. 2219 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 20.6. ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ

ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਬਲਕਿ ਇਹ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਵਸੀਅਤ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇੰਟਰਲਾਈਨੇਸ਼ਨਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਯਾਨੰਦੀ ਬਨਾਮ ਰੁਕਮਾ ਡੀ. ਸੁਵਰਨਾ ਅਤੇ ਓਰਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। : (2012) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 510 ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ.

21. ਅਸੀਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਸੀਅਤ-ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ

22. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦਾ ਮੂਲ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ 20.05.2003 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵਿਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

23. ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤੁਲਿਤ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਨਾਬਾਲਗ ਨਾ ਹੋ ਕੇ, ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ IV ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸੀਲਿਆਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ IV ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸੀਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

23.1. ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 61 ਅਤੇ 63, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ -

"61. ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਰੱਦ ਹੈ।

* * * * * *

63. ਅਣ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ -ਹਰੇਕ ਵਸੀਅਤਕਾਰ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਅਸਲ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਏਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾਃ- (ਓ) ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਏਗਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(ਅ) ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

(ਏ) ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ; ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

23.2. ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 74 ਤੋਂ 111) ਦੇ ਚੈਪਟਰ VI ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਜੋੜ ਅਤੇ ਤੱਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਗਲਤ ਵਰਣਨ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੇਟੈਂਟ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਲਈ ਰੱਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 81 ਅਤੇ 89 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ -

"81. ਪੇਟੈਂਟ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਘਾਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਘਾਟ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

* * * * * * *

* *

89. ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਲਈ ਖ਼ਾਲੀ ਹੈ-ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਲਈ ਖ਼ਾਲੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

23.3. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਇਸ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਗਵਾਹ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

"68. ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ -ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਜਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ 16) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

24. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ' ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

24.1. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਾਲਾ ਅਯੰਗਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਚੋਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 18 ਤੋਂ 22 ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ-

"18. ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ?

ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਵਰਤੀ ਵਿਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 67 ਅਤੇ 68, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ 45 ਅਤੇ 47 ਵਿੱਚ ਮਾਹਰਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਬੂਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐੱਸ. ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ 59 ਅਤੇ 63 ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤੁਲਿਤ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਨਾਬਾਲਗ ਨਾ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਸੰਤੁਲਿਤ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਏਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਕੀ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ? ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਖੋਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਸਦੀਕ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਣਿਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੂਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੂਝਵਾਨ ਮਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਮ ਟੈਸਟ ਹੋਵੇਗਾ।

19. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਸੀਅਤ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਸ

ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਛੜੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਨਿਰਪੱਖ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

20. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦਸਤਖਤ ਬਹੁਤ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ, ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਦਿੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ, ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਜਾਪ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ

ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕੈਵੀਏਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ।

22. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਵਸੀਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਕੋਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਜਾਂ ਲਚਕਦਾਰ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਰਮਸ ਬਨਾਮ ਹਿੰਕਸਨ, 50 ਕੈਲ ਡਬਲਯੂ ਐਨ 895: (ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1946 ਪੀ. ਸੀ. 156) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਡੂ ਪਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸੰਦੇਹਵਾਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਡ਼ੀਅਲ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ। ਉਹ ਜੱਜ ਤੋਂ, ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਅਤੇ ਅਭੇਦਜ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮਨਘੜਤ ਲੱਗੇਗਾ,

ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਮਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੌਕਸ, ਚੌਕਸ ਅਤੇ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

24.2. ਰਾਣੀ ਪੂਰਣਿਮਾ ਦੇਵੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਲਾ ਅਯੰਗਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨਃ- "5. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਚ. ਵੈਂਕਟਚਾਲਾ ਅਯੰਗਰ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਐੱਨ. ਥਿੰਮਾਜਮਾ, (1959) ਸਪੱਸ਼ਟ (1) ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 426: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1959 ਐੱਸ. ਸੀ. 443 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਸਨ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਕੈਵੀਏਟਰ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦਸਤਖਤ ਬਹੁਤ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ, ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਦਿੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਪ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ

ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ, ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਜਾਪ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਖੁਦ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

24.3. ਇੰਦੂ ਬਾਲਾ ਬੋਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, -

21. ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਖੁਦ ਵਸੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਕਸਰ ਨਿਆਂਇਕ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ

ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਜ਼ਮੀਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਪਾਂਡਿਤਜ ਨਹੀਂ। ਟੈਸਟ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"7. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹਾਲਾਤ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ, ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਮਨ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਖੁਦ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ

ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਵਸੀਅਤ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ।

8. ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਸਥਿਤੀ "ਸ਼ੱਕੀ" ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ "ਸ਼ੱਕੀ" ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

24.4. ਅਸੀਂ ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: –

"9. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਸੱਚਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲਾ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਸੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਠੋਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਵਿਆਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

24.5. ਉਮਾ ਦੇਵੀ ਨਾਂਬਿਆਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਨਾਮ ਸੁਬੋਧ ਕੁਮਾਰ

ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। : ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1964 ਐਸ. ਸੀ. 529, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ -

"15. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਅਣ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਏਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਸਬੂਤ ਐਕਟ") ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਸਬੂਤ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।..... ਸ਼ਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ (ਏ.ਆਈ.ਆਰ p. 531, ਪੈਰਾ 4)

"ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ

ਅਸਲੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੈਵੀਏਟਰ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ, ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਮਨ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਖੁਦ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਵਸੀਅਤ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ।

16. ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਘਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸ਼ੱਕ, ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ। ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਪੀ.ਕੇ. ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੋਪਾਲਨ ਨਾਂਬੀਅਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਪੀ.ਕੇ. ਬਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨਾਂਬਿਆਰ ਅਤੇ ਓਰਸ। :

[1995] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 585, ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵੇ, ਪਰ ਅਸਲ, ਜਰਮਨ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਮਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਸੀਅਤ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ..... ਰਬਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਅਨਰ ਵਿੱਚ। ਵੀ. ਐਲ. ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਪੰਚਨਨ ਬੈਨਰਜੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। ਅਤੇ ਓਰਸ. : ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1995 ਐਸ. ਸੀ. 1684, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੂਰਾ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਆਮ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੇਸ਼ਕ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ।

24.6. ਮਹੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ -

"44. ਜਿਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤੀ 10-2-1992 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸੋਭਾਗ ਚੰਦ (ਡੀ. ਡਬਲਯੂ. 3) ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੋਭਾਗ ਚੰਦ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰੀਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਵਸੀਅਤ' ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

45. ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

46. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਗਿਣੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਮਾਨਾਂ/ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕਿ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰੀਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਕੇ. (ਐੱਸ.ਕੇ.) ਦੁਆਰਾ ਡਰਾਫਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ। ਅਗਰਵਾਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਝਲਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ। ਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰੀਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ੍ਰੀ ਐੱਸ.ਕੇ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਗਰਵਾਲ, ਵਕੀਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ".....

24.7. ਲੀਲਾ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ ਸਾਰੇ ਅਸਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਤੇ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ -

"13. ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ ਜੋ ਕੁਝ ਗ਼ੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹਾਲਾਤ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ; ਅਸਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਅਂਇਕ ਫੈਸਲਾ, ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਇੱਕਲੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

24.8. ਸਾਨੂੰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ' ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 6076 ਦੇ 2009: ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਰਨਬਸੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, 24.04.2020 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈਃ -

"1. ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ; ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਸਮਝਦਾਰ ਮਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਮ ਟੈਸਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਗਣਿਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

2. ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

3. ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ' ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ' ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

4. ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਲਾਤ ਅਟੈਂਡੈਂਟ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5. ਜੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਘੜਤ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

6. ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ "ਸ਼ੱਕੀ" ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ "ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ"। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 'ਅਸਲੀ, ਸਧਾਰਣ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼' ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ 'ਸ਼ੱਕੀ ਮਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ'।

7. ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ "ਸ਼ੱਕੀ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਦਸਤਖਤ; ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਨ; ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ; ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ; ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਜਾਂ ਮੋਹਰੀ ਹਿੱਸਾ ਆਦਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਸਿਰਫ਼ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਪਾਊਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਹੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

8. ਨਿਆਂਇਕ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਉਦੋਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ?

9. ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਧਿਰ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਸਥਾਪਤ

ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਠੋਸ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਵਿਆਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ

25. ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਕਾਰਕ ਹੋਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 268, ਆਰਡਰ VIII ਰੂਲ 10, ਆਰਡਰ XIV ਰੂਲ 1 (6) ਅਤੇ ਆਰਡਰ XV ਰੂਲ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਅਤੇ ਬੱਚਜ ਨਾਹਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਐੱਚ. ਵੈਂਕਟਚਾਲਾ ਅਯੰਗਰ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਪੂਰਣਿਮਾ ਦੇਵੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਅੱਠਵੇਂ ਨਿਯਮ 5 (2) ਆਰਡਰ ਅੱਠਵੇਂ ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਅਤੇ ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਸੁਪਰਾ). ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੋਰਟ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੱਡੀ ਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱ ਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੇਨਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ.

25.1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਾਲਾ ਅਯੰਗਰ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਪੂਰਣਿਮਾ ਦੇਵੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਐਲਾਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰੰਤਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਖਰਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ

ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ,ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏਗੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ। ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸਾਰੇ

ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਆਰਡਰ VIII ਨਿਯਮ 10:

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।-

ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦਾਖਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਰ-ਪੱਖੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਬਲਕਿ ਰੀਮ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਸਿਰਫ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।

25.2. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਰਡਰ VIII ਰੂਲ 10, ਆਰਡਰ XIV ਰੂਲ 1 (6) ਅਤੇ ਆਰਡਰ XV ਰੂਲ 27 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਣਉਚਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਢਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੱਚਜ ਨਾਹਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ।

ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 1(6):

“1. ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫਰੇਮਿੰਗ।-

****

(6) ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਆਰਡਰ XV ਨਿਯਮ 2(1):

"2. ਕਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।- (1) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਮਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ

ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਚੱਲੇਗਾ।

********"

8 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਸੰਦਰਭਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:

ਆਰਡਰ VIII ਨਿਯਮ 5(2)

“5. ਖਾਸ ਇਨਕਾਰ.-

****

(2) ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਇੱਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

********"

25.3. ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. 8 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ XVIII ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ,- "11. ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੁਕਮ XVIII ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ,- "27. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਜਾਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ 8 ਨਿਯਮ 10 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ।

25.4. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ

ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਪੱਖੀ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰੀਮ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ, ਜੋ ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਚੇਤਾਵਨੀ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ, ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਣ, ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

25.5. ਉਪਰੋਕਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕੁਝ ਝਲਕ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ. ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਕ ਦੀ ਮਨਘੜਤ ਗ੍ਰਾਂਟ ਭਰਮ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੋਰਟ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

25.6. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੰਜੀਦਾ ਸਿੱਟੇ

26. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਪਯੋਗੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੀਲਾ ਰਾਜਗੋਪਾਲ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਹੀ ਅਮਲ' ਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਾਭਾਰਥੀ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ' ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚਃ -

"17. ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਦੇਣ 'ਤੇ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਉੱਚ ਆਰਥਿਕ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਬਹਿਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਰੁਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ)

26.1. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਅਜੇ ਤੱਕ, ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

27. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸੰਜਮ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਪਾਏ ਹਨ ਜੋ ਪਦਾਰਥਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਏ ਗਏ ਅਣਜਾਣ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨਃ (ਏ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਾਰਥੀ, ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; (ਬੀ) ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; (ਸੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; (ਡੀ) ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ; ਅਤੇ (ਈ) ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੂਰਕ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

28. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਅਸਮਾਨ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਜਾਣੂ ਹੈ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਖਰੜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਹਿੱਸੇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਨੋਟ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸੰਗਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਤ ਵਿਚਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਏਜੰਸੀ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਲਈ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

29. ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸ਼ੱਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

29.1. ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੰ. ਡੀ-179, ਡਿਫੈਂਸ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 25.01.2001 ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 14.02.2001 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ 20.10.2002 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਧੀ 20-22 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੰਚਸ਼ਿਲਾ ਪਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਾਹਰ ਤਾਇਨਾਤ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਆਰਮੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਿਯਮਤ ਇਲਾਜ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਸਨੀਕ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ (ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ)। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਔਰਤ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ, ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਉਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਉਕਤ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਸਨੀਕ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਉਸੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅੰਡਕੋਸ਼ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਆਰਮੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵੀ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

29.2. ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਵਾਲ ਤੁਰੰਤ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਅਸਮਾਨ ਵੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਝਾਅ

ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਥਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਿਆਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਸੇ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਾਂ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਉਸੇ ਘਰ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਮ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬਹੁਤ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ, ਸ਼ਾਇਦ ਨੀਲੀ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ, ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਲੋੜ੍ਹਵੰਦ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ, ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੈਸਟਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. .2) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿਨ 'ਤੇ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਤੱਥ, ਭਾਵੇਂ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬੰਧਨ ਸਥਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਣਾਅ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਧੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਠੋਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ।

(ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. .1).

29.3. ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਣਜਾਣ ਅਸਮਾਨ ਵੰਡ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਃ ਇੱਕ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਰਚੁਅਲ ਬੇਦਖਲੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਭਾਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਜਾਂ ਮੋਹਰੀ ਹਿੱਸਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲਾਭਾਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕੱਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 20.05.2003 ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਗਭਗ 20-22 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਟੈਸਟਟ੍ਰਿਕਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ' ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਸੀ. ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਅਤੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜੋੜੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਣਜਾਣ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਸੀ.

29.4. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ

ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਖਰੜਾ ਕਿਸ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ 20/21.05.2003 ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 18.05.2003 ਨੂੰ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

29.5. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

29.5.1. ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਫਰੇਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ "ਹੋਲੋਗ੍ਰਾਫ" ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਡਿਗਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੋਇਸ ਪ੍ਰਾਈਮਰੋਜ਼ ਪ੍ਰੈਸਟਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੱਗਰੀ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ "ਹੋਲੋਗ੍ਰਾਫ" ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪੂਰੀ ਵਸੀਅਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰੌਨਿਕ ਪ੍ਰਿੰਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਟ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ। ਜੋਇਸ ਪ੍ਰਾਈਮਰੋਜ਼ ਪ੍ਰੈਸਟਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਵਸੀਅਤ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤੱਥ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ

ਲਿਖਤ ਹਿੱਸੇ ਵੀ ਖੁਦ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਬੋਲਚਾਲ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕ ਨੋਟ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਹਿੱਸੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਖਿੱਚੀਆਂ ਬੇਸ ਲਾਈਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।

29.5.2. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਿੰਦੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਾਠ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਹੱਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਮਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਲਮੇਲ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਹੱਥ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਨੇਮ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

29.5.3. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਨੇਮ" ਅਤੇ "ਸੈੱਟ ਐਂਡ ਸਬਸਕ੍ਰਾਇਬਡ ਮਾਈ ਹੈਂਡ" ਵਰਗੇ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮੀਕਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਾਰਮੈਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ; ਅਤੇ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਵਰਗੇ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਛਾਪੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ "ਕੋਡਿਸਿਲ", "ਦੇਣਾ, ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ" ਵਰਗੇ ਸਮੀਕਰਨ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਟਿਡ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਖਰੜਾ ਕਿਸ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨੋਟ (ਬਿੰਦੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਈ) ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕਾਰਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਸਲ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

29.5.4. ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਮੂਹ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਅਭੇਦਜ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਦੋਵਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਹੱਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ) ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

30. ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਝ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

30.1. ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ, ਛੱਤ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਜੋ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਾ; ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਲਕ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ, ਛੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਹਿਲੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ 'ਤੇ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਟੈਸਟਟ੍ਰਿਕਸ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਜ਼ਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

30.2. ਉਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਹੱਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ?

30.3. ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ?

30.4. ਫਿਰ ਵੀ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੈਰ-ਸਥਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਅ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮੁੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਗੁਆਉਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਉਸਾਰੀ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

30.5. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ?

30.6. ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਵਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈਃ 'ਨੀਮੋ ਦੱਤ ਕੋਡ ਨਾਨ ਹੈਬੇਟ' ਉਪਦੇਸ਼ਕਰਤਾ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਹੈ।

30.7. ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪ, ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ "ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇਗਾ", ਜਦੋਂ ਕਿ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਵਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇਗਾ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ "ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਬੀ). ਹੁਣ, ਇਹ ਮੁੱਢਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

30.8. ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪੜ੍ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. .1 ਲਈ ਮਨਘੜਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਭਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਖ ਧੋਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਹਾਰਕ ਪਾਸੇ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. .1 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ.

ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਏਅਰ ਵਾਈਸ-ਮਾਰਸ਼ਲ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਓ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ (2013) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 425 ਦੇਖੋ, ਜਿੱਥੇ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਦੀ ਹੱਦ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਸ਼ੇਅਰ.

31. ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਰਥ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਹਰੇਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੀ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾਮਲਾ

32. ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਜੋ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਬਲਕਿ ਹਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

33. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਉਤਸੁਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅਸਥਿਰ ਰੁਖ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ, ਪ੍ਰਤੀਬਲ, ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। 33.1. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾ 13 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, 24.03.2008 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ 25.03.2008 ਨੂੰ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਉਣ' ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 33.1.1. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੁਬਾਰਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲਃ-

"4. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ।

5. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾਃ ਉਹ ਪੈਰਾ ਨੰ. ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ 4 ਗਲਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ।

ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੀ ਇਸ ਝੂਠੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। 2 ਇਸ ਦੇ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 11.04.2008 ਦੁਆਰਾ. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਬਿਆਨ ਬੇਤੁਕੇ, ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਗਲਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਰੁਖ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਔਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਗਲਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ। 2 ਆਰਡਰ IX ਰੂਲ 7 ਅਧੀਨ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 03.07.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ

'ਕਥਿਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ '।

33.1.2. ਫਿਰ ਵੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ। 2 ਹੁਕਮ 11 ਨਿਯਮ 12 ਅਤੇ 14 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਸੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 23.08.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਪੂਰੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 'ਇਹ ਵਿਰੋਧੀ ਰੁਖ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਪੰਨੇ ਜਾਅਲੀ ਹਨ'। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਸਮਾਨ, ਨਕਦੀ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਹੁਣ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

33.2. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਖੀਰਲੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ' ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਹੀ ਬਚਿਆ ਸੀ।

33.3. ਉੱਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਬਾਰੇ

ਸੁਝਾਅ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਅਤੇ ਦੋ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

33.3.1. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਲੱਭਤਾਂ (ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁੱਢਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਜੀਬ ਮੋੜ ਅਤੇ ਬਦਲਵੇਂ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ "ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ" ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ!

34. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜੀਬ ਤਬਦੀਲੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਿਛੋਕੜ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 25, 000/- ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ; ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਉਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਚਾਰ ਚੈੱਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 25, 000/- ਹਰੇਕ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) 'ਉਕਤ' 3 ਵੇਂ ਪੰਨੇ 'ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ

ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ'। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ! ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

34.1. ਉਪਰੋਕਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਸਟੈਂਡ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਯੋਗੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ -

"1. ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ 2 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਦਸਤਖਤਾਂ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ' ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

ਦਾਖਲੇ

(ਓ) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਫਾਈਲਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(ਅ) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਪੰਨਾ ਏ-14 ਤੇ ਪੰਨਾ 176-ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਪੰਨਾ 181 ਵੇਖੋ) ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ.

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ (i) ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਹੋਲੋਗ੍ਰਾਫ ਹਿੱਸੇ, (ii) ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, (iii) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਅਤੇ (iv) ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 25.03.2008

ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਸਫ਼ਾ 93 'ਤੇ ਅਨੁਲਗ ਏ-7) ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਫਲਿੱਪ-ਫਲਾਪ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ 3 ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਅਖੌਤੀ "ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ" ਅਨੈਕਸਚਰ ਏ-8ਅਨ ਪੇਜ 97 ਹੈ, ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 4 ਨੰਬਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੀ ਧੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ 2 ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ "ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ" ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਰੁਪਿਆ .25,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

* * * * * * * *

12. ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਆਰ-3 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਝੂਠੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ' ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

ਸ੍ਰ.ਨ.	ਬਾਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ	ਜ਼ਾਹਰ ਝੂਠ
(iv)	ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਰੁਪਿਆ .25,000/- ਦਿੱਤੇ ਹਨ।	ਇਹ ਬਿਆਨ ਆਰ-3 ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਗਲਤ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਆਰ-2 ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ "ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਇੱਕ ਪੇਪਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੱਲ

		ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ (ਅਨੁਲਗ ਏ-8, ਪੇਜ 97) 'ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗਵਾਹ ਦੀ ਧੀ ਮੰਦਿਰਾ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਰੁਪਿਆ .25,000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਆਰ-2 ਦੀ ਧੀ ਨੇਮਿਤਾ ਮਹਿਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਹਿਣਿਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਪਰੋਕਤ "ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ" ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰ-2 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਹਿਣੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।
***	***	***

13. ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ, ਆਰ-2, ਆਰ-3 ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਾ ਕੱਢਣਾ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਝੂਠੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੂਚੀ' ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

ਸ੍ਰ.ਨ.	ਬਾਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ	ਜ਼ਾਹਰ ਝੂਠ
(iv)	ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ	ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਰ-2 ਅਤੇ ਆਰ-3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਖੌਤੀ "ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ" ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੱਲ

	ਖਰੀਦ ਰਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਸੰਯੁਕਤ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।	ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇਹ "2 ਪੰਨੇ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ" ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਡਿਸਿਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
***	***	***

34.2. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 49 ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਸੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਉਕਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

35. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚਿਹਰਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰੀ, ਬਲਕਿ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਤੀਜਾ ਪੰਨਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਫਲਿੱਪ-ਫਲੌਪ ਸਾਨੂੰ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

35.1. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ) ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਡਸੀਲ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈਃ -

"2. ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

35.1.1. ਹੁਣ, ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਬਚੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੁਰੰਤ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਇਹ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਉਕਤ ਬਚੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਜਾ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੱਲ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ, ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। 1 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਨੰ. 1 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੋਟਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

35.2. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਟੈਸਟਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1/ਐੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕੀਮਤ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਸਟਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ. ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬਚੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਦੂਜਾ, ਜੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਵੱਖਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

36. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ "ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ" ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਖੜ੍ਹਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ੰਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਸ਼ਰਤ; ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਧੂਰੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਰਾ 8.2 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਲਗ-ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਰਕਮ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ।

ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼; ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਆਦਿ' ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਨਾਲ ਮੁਰੰਮਤ ਤੋਂ ਪਰੇ ਉਲਝ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ 37. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸੰਘਣੇ ਬੱਦਲ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਬਲਕਿ ਹਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੀਜੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਉਤਸੁਕ ਕੇਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਾਹ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਾਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਰਥ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ।

38. ਨਤੀਜਾ, ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਮਵਰਤੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ 39. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 50, 000/- (ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2.

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate